

Karen Bitsch, sopran

Død i 1948?

I 1948 meddeler Dansk Musik Tidsskrift:

Den afdøde Komponist og Musikkritiker Hugo Seligmann (24. juli 1877 – 8. juli 1947) og hans Hustru, født Karen Bitsch, har indsat Operaforeningen som Universalarving. Derved er der oprettet et Legat paa 2000 Kr., der skal uddeles til en Sopransangerinde ved Det kgl. Teater, som har vist udpræget Talent som Mozartsangerinde.

Begge ligger begravet på Holmens Kirkegård – hun som Karen Seligmann. Der er ingen datoer på gravstenen. Han var også komponist – elev af Carl Nielsen og forfatter til bl.a. en Carl Nielsen-biografi fra 1931 Han var musikanmelder ved Politiken. Seligmann skrev bl.a. musikken til ”Pigerne udi Spanien”.

Det er alt, hvad det er lykkedes at finde om Karen Bitsch.....

Dato	Matrice	Titel komponist/tekstforf. mv.	Pladenummer
1929.10.	WC 126-1	Med en Vandlilje (opus 25 no. 4 - 1876) fra ”Digte” udg. 1871 Henrik Ibsen/Edv. Grieg Sang: Karen Bitsch	Columbia prøveplade ikke udsendt?

Scan: Erik Høst

En anmeldelse fra 1927-28 af Karen Bitsch – formentlig hendes debutkoncert - taget fra DVM - som snart skal tage sig sammen og få læst korrektur på deres scannede tekster. De er næsten håbløse at få mening i!! - Her er min oversættelse. Nedenfor kan "originalen" beskues!

Publikum blev henrevet til begejstrede Sympatitilkendegivelser med talrige Fremkaldelser, Blomster og Krav om Ekstranumre.

Karen Bitsch er som en skær Blomst. Stemmens næsten æteriske Klang aander af Ynde, Renhed og Uskyld. Den smyger sig varmt og mygt, snart friskt og umiddelbart om det hun synger, medens Foredragets Udformning, gennemtænkt og gennemført, som det er, bringer Bud fra et rigt og bevæget sind.

Smukkere og mere yndefuldt henaandet, end Karen Bitsch sang Schuberts: "Geheimnis" har vi ikke længe hørt denne romance sunget på vore Koncertribuner; og naar der i Aftenens Løb forekom Begyndervanskeligheder som usikker Intonation og sløret Diktion, hvor en vaagen Kritiker maaske, kunde sætte sin Finger, glider vi let henover dette, da Karen Bitsch baade i sin Stemme som i sit Sind ejer den rette Silke, der er en Hovedbetingelse for at hun som Romancesangerinde skal kunne yde det virkelig lødige.

I oktober 1935 fremkommer denne anmeldelse i Dansk Musik Tidsskrift (fra DVM) tilsyneladende efter en radiooptræden:

Sangsolisterne har bevæget sig ad mere end udtraadte Stier - paa et Par meget glædelige Undtagelser nær. Karen Bitsch, der sang et fornemt Program fra det 17.-18. Aarh., er en yndig Sangerinde med en lys og dog varm Sopran og en naturlig og yndefuld Musikalitet, der er parret med megen Stilsans; hende vil man meget gerne høre snart igen.

Originalen:

Publikum blev henrevet til begejstrede Sympatitilkendegivelser med talrige Fremkaldelser, Blomster o,, Krav om Ekstraz,
nul-nre.
Kai-en Bitsch er som en skær Blomst. Stemmens næsten æteriske Klan,,
aander af
Ynde, Renhed og Uskyld. Den si c,
myger s g snart varnil o, my..t, snart friskt og umiddelbart om det hun synger,
medens Foredra«et.s Udformning, sennemtænkt o, gennemfolt, som det er,
bringer Bud fra et rigt og bevæget, Sind. Smukkere og mere yndn-ft
henaandet, end Karen Bitsch sang Schuberts: »Geheimnis,~, har vi ikke
hænge hørt denne Romance syngte paa vore Koncertribuner; og naar der i
Aftenens Løb forekom Begyndervanskeligheder som usikker Intonation og
sløret Diktion, hvor en vaagen Kritiker maaske, kunde sætte sin Finger, glider
vi let henover dette, da E,aren Bitsch baade, i sin Stemme som i sit Sind ejer
den rette ,Silke% der er en Hovedbetingelse for at hun som
Romancesangerinde skal kunne yde det virkelig lødige.